

Chcel a chce byť celý život dobrý v tom, čo robí

Pod farským kostolom, v altánku na našej Lázni, býva roky vždy počas vianočných sviatkov umiestnený osvetlený vyrezávaný drevený betlehem, ktorý umocňuje sviatočnú atmosféru. Autorom je Marian Dobiaš – lokálpatriot (má rád našu dedinu),

VIANOCE Z ODSŤUPU

V poslednú nedeľu cirkevného roku, koncom novembra, Cirkev slávi slávnosť Krista Kráľa. Hneď na začiatku svojho verejného účinkovania Ježiš Kristus hlásal: „Priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajaňte sa a verte Evanjeliu“ (Por.Mk 1,15). Potom ešte veľakrát používal výrazy „Božie kráľovstvo“ a „nebeské kráľovstvo“. Pozrime sa na niekoľko kľúčových prvkov tohto kráľovstva.

Predovšetkým nemôže byť kráľovstvo bez kráľa. V tomto prípade je to Ježiš Kristus, Kráľ kráľov, náš vládca, ako ho označuje svätý Ján vo svojej knihe Zjavenie sv. Jána (Zjv. 19,16). Pán Ježiš ako kráľ je prítomný medzi nami v dare Ducha Svätého a najmä v Eucharistii. Bude s nami až do skončenia sveta (Por.Mt 28,20).

Kráľovstvo nemôže existovať bez súboru zákonov a toho, čo sa očakáva od jeho občanov. Základný zákon Božieho kráľovstva sa nachádza v modlitbe Pána: „Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6,10). Jeho vôľa je, aby sme žili v láske k Bohu i k ľuďom a prinášali veľa ovocia dobrých skutkov.

Ďalším prvkom je zdroj moci. Vo svetských kráľovstvách je to moc vojenská alebo ekonomická. Pre nás táto sila pochádza od Boha a je to sila lásky. Pán Ježiš, náš Kráľ, nám neustále odpúšťa, uzdravuje naše duše, mení nás na svoju podobu. Aj nám dáva podiel na svojej moci, keď nám pomáha milovať a odpúšťať tak, ako to on robil.

Pri rôznych stretnutiach s ľuďmi Pán Ježiš zjavoval svoje kráľovské milosrdenstvo, ktoré človekovi nielen odpúšťa, ale prináša aj niečo nové. Vidíme to pri povolani apoštola Petra, v rozhovore so samaritánkou, pri mýtnikovi Zachajovi, v odpustení kajúcemu lotrovi na

(Pokračovanie na str. č. 2)

Usilovných, šikovných a aktívnych ľudí je u nás niekoľko. Väčšinou pôsobia a vystupujú skromne a o tom, čo všetko robia, veľa nerozprávajú. No niekedy je čas, predstaviť týchto ľudí bližšie. Svojím spôsobom to môžeme chápať aj ako prejav vďaky a uznania za to, čo celé roky robia a ako prispievajú ku kultúrno-spoločenskému daniu u nás. Tentoraz si predstavíme jedného z nich. Je ním Marian Dobiaš.

Text a foto Peter Maťašeje

POZVÁNKA

OZ TU ŽIJEME pozýva nielen deti na ONLINE karneval, ktorý bude od 1.2. do 22.2.2022. Svoje príspevky môžete zverejniť na FB OZ Tu žijeme alebo poslať na mail: oztujijeme@gmail.com

skromný človek, zručný strojár s viacerými záľubami. Žije v lone krásnej prírody pod Besietkami, kde od narodenia načúval hlasu hory a možno i preto si zamiloval drevo a vdýchol drevenému betlehemu dušu. S prácami a výrobkami z dreva od nášho ľudového rezbára sme mali možnosť sa stretnúť aj na obecných výstavách – boli to poľovnícke, alebo pastierske palice, sochy, obrázky, kríže, ale aj fujary, ktoré ho naučil vyrábať ďalší rezbár – samouk z Ješkovej Vsi, pán Jozef Jonis. Na mnohých výrobkoch nechýba vyrytý náš historický kostolík sv. Michala, vo všetkom sa snaží propagovať a zviditeľňovať našu obec. Šikovne pracuje s dlátom, nožíkom a pri fujarách s použitím

(Pokračovanie na str. č. 4)

Najstaršiemu mužovi Veľkého Klíža zablahoželal starosta obce

Vzácné chvíle zo stretnutia s jubilantom.

Svedkom milej udalosti som mal možnosť byť v pondelok 10. januára. Starosta obce prišiel osobne zablahoželat najstaršiemu mužovi našej obce. Je ním 95-ročný Jozef Kňaze. Zdravie mu už síce neslúži najlepšie, ale aj napriek tomu sa úprimne takejto návšteve potešil. Poznali sme ho a poznáme. Pamätáme si ho ako sprievodcu autobusu, tiež to, ako spolu s manželkou Annou robili vo vtedy novootvorenej krčme v Klížskom Hradišti. Do histórie sa zapísal aj ako hudobník. Účinkoval v miestnej dychovej hudbe. V mladosti hral na malý bubon, neskôr na klarinet a pozaun. No celý život bol predovšetkým obchodník, prezradila nám jeho dcéra Lenka, ktorá sa o neho vzorne stará. So starostom obce pán Jozef zotrval v rozhovore a spomínaní.

Ak už hovoríme o najstaršom mužovi, treba dodať, že najstaršou žijúcou ženou našej obce je 96-ročná Anna Bujnová z Klížskeho Hradišta.

V Ješkovej Vsi je vôbec najstaršou občanou 92-ročná Margita Hodálová, najstarším mužom je 88-ročný Ján Maťašeje.

Podčiarknuť a zdôrazniť musíme ešte jednu dôležitú skutočnosť. Vôbec najstarším žijúcim človekom, ktorý vzišiel z klížskej doliny je 97-ročný Jozef Gerši, klížsky rodák žijúci v Spišskej Novej Vsi.

Text a foto Peter Maťašeje

Beažoželáme

V mesiaci január 2022 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Peter Švec – 60 rokov

Mária Kňazeová – 60 rokov

Magdaléna Gálisová – 60 rokov

Katarína Jašíková – 70 rokov

Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:

Kvĕtoslava Junasová – 83 rokov

Augustín Varga – 84 rokov

Mária Valuchová – 84 rokov

Jozef Kňaze – 95 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

Agáta Bielichová, rod. Lisyová
* 10.12.1946 † 16.1.2022

VIANOCE Z ODSUPU

(Dokončenie zo str. č. 1)

kríži. Títo a ďalší ľudia zažili štedré odpustenie, ale aj veľké prijatie a ponuku, ktorú nemohli odmietnuť.

Kráľ milosrdenstva rozdáva štedro. Pozná naše potreby, prázdnotu ducha a túži ju nasýtiť. Nestojí nečinne, aktívne prichádza medzi svoj ľud so svojím milosrdenstvom. A ten, koho sa dotkne, kto jeho dotyk prijme, chce konať podobne ako on. Hoci so svojou slabosťou, nedokonalosťou a hriechnosťou, má vnútornú potrebu konať podobne ako jeho Kráľ.

Pohľad na Krista, Kráľa milosrdenstva, v nás vzbudzuje vnútorný pokoj. A privádza nás k ďalšiemu prvku jeho kráľovstva. Je prístupný pre všetkých. Nikoho nevylučuje, každého pozýva. Prichádza ako ponuka, bez násilia a potichu. Nedostáva nás pod tlak. Jeho tempo je primerané každému človekovi. Nikoho nezdržuje ani nesúri. Je nekonečne trpezlivý. Dokonca nenecháva aktivitu len na nás, kráča nám oproti. Nám chýba trpezlivosť. Všetko chceme mať čím rýchlejšie a hneď vidieť výsledky. Čas, ktorý sledujeme, v nás neraz vyvoláva nepokoj, horia nám termíny. Kristus Kráľ je však trpezlivý. Čas nemeria hodinami, meria ho svojím milosrdenstvom. Čaká a neúnavne nás oslovuje.

A ešte jeden prvok si môžeme všimnúť. My nosíme v sebe predstavu kráľa, ktorý sa prejavuje v sile a nádhere, sprevádzaný silnou ochrankou, ku ktorému sa bežný človek ani nedostane. Takýto kráľ neprijíma všetkých, musí sa riadiť jasnými pravidlami. Nebolo by správne, keby sme takto vnímali Krista Kráľa. On je podstatne iný. Je nám blízky, bližší, než si vieme predstaviť. Aj napriek našim zlyháním a hriechom môžeme k nemu kedykoľvek prísť, vložiť svoj život i životy našich drahých do jeho rúk lásky. Spolu s ním si môžeme prežívať všetko radostné i smutné v našom živote.

On si želá, aby sme mu uverili, že chce k nám prísť a byť stále s nami. Chce si v nás urobiť príbytok a naplniť nás svojou láskou. Znovu nám dnes opakuje, čo povedal pred dvoma tisícročiami. „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ono nie je tu alebo tamto. Lebo Božie kráľovstvo je vo vás“ (Porov. Lk 17, 20, 21).

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

SMELE PLÁNY DO JEDENÁSTEHO ROKU SVOJEJ ČINNOSTI

OZ TU ŽIJEME – HIC VIVO MALO VÝROČNÚ SCHÔDZU

Ešte ani poriadne nezašla tlačiarenská čerň a Vy, naši čitatelia ste ešte nemali ani prečítať celé sviatočné číslo našich novín, keď som kráča hore dedinou. Hneď po druhom sviatku vianočnom ma už volali novinárske povinnosti. Aj sa ma ktosi spytoval, kde idem... Nuž čo, noviny sa dňom vydania pre nás stávajú starými a už treba premýšľať, čo zaradiť do nasledujúceho čísla.

Ohlásili sa z Občianskeho združenia Tu žijeme. Svoju výročnú schôdzu naplánovali na pondelok 27. decembra. Konala sa doma u predsedníčky združenia. Vonku na terase. Kvôli známym epidemiologickým okolnostiam. Necelých dvadsiatku prítomných, medzi ktorými nechýbal starosta obce Ing. Anton Stanko, uvítala predsedníčka OZ Mgr. Zuzana Dolná. Následne predniesla správu o činnosti za rok 2021. Skonštatovala, že je to už desať rokov, čo spoločnými silami začali uskutočňovať akcie pod hlavičkou OZ Tu žijeme – Hic Vivo. Najvýznamnejšou akciou nielen uplynulého roka, ale vôbec za celé pôsobenie OZ v priestore Veľkého Klíža bolo dokončenie rozhladne na Chotenovci. Okrem iného to znamenalo výrazné zvýšenie návštevnosti obce, taktiež aj prezentovanie Veľkého Klíža v printových, rozhlasových a televíznych médiach. Pre deti bola pripravená QR vychádzka. Tradičný karneval bol uskutočnený tentoraz v online priestore. Novinkou bolo Letné kino v časti obce Klížske Hradište. Možno nie je potrebné spomínať všetko dopodrobna, lebo činnosť združenia je naozaj pestrá, no naši čitatelia sú o všetkom pravidelne informovaní. Spomenúť je však treba dokončenie opravy kaplnky sv. Jána Nepomuckého na Vrch Hore. Pri tejto príležitosti zorganizovali nezabudnuteľné podujatie Vrch hora oživa. Taktiež verejnosťou veľmi obľúbené Podakovanie za úrodu, Šarkaniádu, či Karneval svätých. O úžasnej Bubnovej a ohňovej šou ste si, milí naši čitatelia, mohli prečítať len nedávno.

V pláne na tento rok sú ich tradičné podujatie. Zároveň sa naďalej plánujú starať o detské ihrisko, starý cintorín, dohliadať na čistotu v okolí rozhladne, údržbu priestranstva medzi cintorínom a cestou na družstvo. Okrem iného sa chcú pokúsiť začať s obnovou románskeho kostola sv. Michala.

Pri svojich podujatiach spolupracujú s členmi DHZ Veľký Klíž, s klubom dôchodcov, so speváckymi súborami v obci a s obecným úradom. Spoláhnuť sa mohli aj na veľké množstvo dobrovoľníkov a ochotných ľudí.

V diskusii sa krátko prihovril starosta obce. Poďakoval členom OZ za činnosť a ich aktivity. Ponúkol aj osobnú spoluprácu, predovšetkým v záchrane historických pamiatok – múrov kostola na Vrch Hore, kaplnky Jána Nepomuckého (usporiadanie vlastníctva) a prioritne v krokoch pre renováciu kostola sv. Michala.

Dá sa predpokladať, že tak ako doteraz, i naďalej bude náš verejno-spoločenský a kultúrny život obohacovať toto počtom veľké združenie. O všetkom sa následne budete môcť dočítať na stránkach našich novín. No poradím Vám. Dočítať sa zaiste dočítate, ale ak budete môcť, jednotlivých podujatí sa radšej zúčastnite osobne. Určite neolutujete!

Text a foto Peter Maťašeje

Občianske združenie TU ŽIJEME - HIC VIVO je aj v roku 2022 prijímateľom 2% z dane. Budeme veľmi radi, ak nás podporíte:

názov: **TU ŽIJEME - HIC VIVO**

právna forma: občianske združenie

IČO: 42274231

sídlo: Klížske Hradište 119

958 45 Veľký Klíž

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

○ Ani v závere minulého roka aktivisti z radov turistov i ne-turistov nezabudli na tradičnú brigádu. V utorok 28. decembra sa ich na Michalovom vrchu zišlo štrnásť. Chystali drevo a čistili okolie ohniska. Aj s odstupom času treba túto iniciatívu hodnotiť kladne. Už predtým tak zaiste urobili všetci tí, ktorí spomínané miesto navštívili a mohli si spokojne opekať na dreve, ktoré im brigádnicí nachystali.

Pokus o spoločnú foto od neznámeho autora.

○ OZ TU ŽIJEME pripravilo pre deti cez vianočné prázdniny Hľadáčku - na základe indícií hľadali skryté hádanky a pomocou nich vylúštili tajničku. Traja vyžrebovaní získali vecnú cenu a všetci zúčastnení sladkú odmenu.

○ Krátko pred vianočnými sviatkami starosta obce navštívil občanov, ktorí v končiacom roku aktívne prispeli k dianiu v obci v kultúre, športe a v ďalších oblastiach verejného života a odmenil ich malou pozornosťou.

Jedným z ocenených jubilantov bol tiež dlhoročný člen DHZ Pavol Stanko. Na snímke v spoločnosti veliteľa DHZ Mgr. Pavla Stanku (vľavo) a starostu obce Ing. Antona Stanku.
Foto – Peter Maťašeje

Hasiči bilancovali

Vo štvrtok 13. januára sa v zasadačke KD stretli členovia Dobrovoľného hasičského zboru Klížske Hradište na Výročnom valnom zhromaždení, tentoraz až po dvoch rokoch. Na úvod boli starostom ocenení jubilanti. Dvadsaťka prítomných zhodnotila uplynulé obdobie, ktoré bolo plné zmien. Niektoré boli nepríjemné, veď sa nemohli konať tradičné podujatia s účasťou hasičov. Ale boli aj hlavne pozitívne - po dlhých rokoch bolo nášmu DHZ pridelené hasičské vozidlo s plnou výbavou. Obecny úrad zakúpil hasičskú mašinu aj zásahové obleky, ktoré sú povinnou výbavou pri zásahu pri skutočnom požiari. Takmer všetci členovia sa zúčastnili povinných školení, zdravotných previerok aj praktických cvičení s novou technikou. Prebieha rekonštrukcia hasičskej zbrojnice, kde sa uskutočnilo viacero brigád. Za uplynulé dva roky hasiči vykonali trikrát zber železa, keď spolu vyzbierali 20 ton tohto odpadu.

Po zhrnutí činnosti za uplynulé obdobie, kontroly hospodárenia sa aj v rámci diskusie pripravil plán na tento rok. Bol prijatý aj nový člen. Z nasledujúcich debát bolo zrejmé, že hasiči majú pred sebou opäť plno úloh, ale aj chuť naďalej byť silnou organizáciou v obci.

○ Päť členov Dobrovoľného hasičského zboru sa v utorok 4. januára zúčastnilo brigády na Obecnom úrade vo Veľkom Klíži. Konkrétne išlo o začiatok rekonštrukcie podkrovnej miestnosti na OÚ. Bola odstránená stará drevená podlaha aj izolačný materiál pod ňou. Ten bol vynosený ručne a neskôr odvezený obecným traktorom.

Hasiči usilovne pracovali na zadanej úlohe.
Foto – Vladimír Sasko

○ V predvečer sviatku Troch kráľov, v stredu 5. januára pred večernou svätou omšou veriaci vo farskom kostole mohli vidieť vystúpenie skupiny detí. Pripravila ho pani učiteľka Mgr. Zuzana Dolná, ktorá vystúpenie aj uviedla. Deti sa predstavili v scénickom prevedení pripomínajúcom príchod Troch kráľov k narodenému Spasiteľovi.

○ Naši občania už nepochybne zaregistrovali zmeny, ktoré sa dejú v budove obecného úradu. V týchto dňoch prebieha rekonštrukcia a obnova kancelárie starostu, kancelárie pracovníkov obecného úradu a priestorov na poschodí. Súčasťou rekonštrukcie budú aj vstupné priestory budovy Ocú.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

**Klietky pre chov prepelíc
a pasce na líšky a kuny,
liahne na vajčka**

viac na www.123nakup.eu

Tel. 0907 181 800

Chcel a chce byť celý život dobrý v tom, čo robí

(Dokončenie zo str. č. 1)

rôznych vrtákov, z ktorých niektoré si musí zmajstrovať aj sám pre potrebnú veľkosť a tvar výrobku. Sochy, ktoré sú v životnej veľkosti, do betlehema pribúdali postupne, ako mal rezbár drevo a ako mu dovolil čas. Najväčšiu radosť z jasličiek majú deti, ktoré keď sú spolu s rodičmi na prechádzke, občas ich vidieť ako sedia na drevených ovečkách, pohladia Božie Dieťa i Božiu Matku. Okrem

radosti z narodenia Ježiška sme hrdí, že nielen mestá, ale i naša historická podhorská obec má svoj betlehem.

Okrem rezbárstva spája pána Jozefa Jonisa a Mariana Dobiaša láska ku športu, hlavne ku klížskemu futbalu, ktorému obaja ako reprezentanti obetovali v mladosti dlhé roky. Ich zanietenosť k futbalovému klubu na Hôrke sa prejavila aj pri brigádach, budovaní, alebo akejkolvek pomoci pri tvorení nášho športového stánku, ktorý mnohí návštevníci obdivujú. Marian má tiež mimoriadne silný záujem o rybárstvo, ktorý ho drží od detských čias. Príroda, voda ho upokojuje, stretáva

na svet Ježiš Vykupiteľ, ktorý ľuďom po rokoch povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“.

Marian Dobiaš aj v minulosti pomáhal dotvárať našej modernej dedine jej historickú pečať, napr. zrekonštruovanými kamennými obecnými studňami so starodávnym napájadlom. Pre našu obec

Túto tvár dôverne poznáme. Možno ste si nie istí odkiaľ... Je to tvár „hudobníka“, muža, ktorý je ozdobou nástroja ozembuch. Marián s ním často vystupuje na kultúrnych podujatiach, kde spievajú Klížania.

Foto – Peter Maťašeje

Dvaja rezbári klížskej doliny počas ich stretnutia na jeseň minulého roka. Jozef Jonis (vľavo) spolu s Marianom Dobiašom, ktorý ho vtedy navštívil.

Foto – archív MD

je okrem dreva symbolom aj kameň - osadením veľkého kameňa naproti kaplnke, zhotovením kamenných múrikov pri obecnom úrade a pri Kultúrnom dome v Klížskom Hradišti. Drevené lavičky v oboch častiach obce, po cintorínoch, skrášlenie dediny výsadbou, tam je tiež dielo jeho rúk. Marian Dobiaš je aj členom mužskej speváckej skupiny Klížania, spieva a hrá pri ochotníckych vystúpeniach. Nemalou mierou sa angažuje aj v Občianskom združení Naša dedina Veľký Klíž. Za veľa vecí čo vie, vďačí génmi i zaučením svojmu otcovi, ktorý bol dobrý človek, zručný a pracovitý. Zomrel nečakane násilnou smrťou a Marian sa v tú chvíľu, v mládeneckom veku, stal jediným chlapcom v rodine. Okrem rodiny je vďačný každému človeku, ktorý mu akýmkoľvek spôsobom pomohol na jeho ceste životom. Marian chcel byť celý život dobrý v tom, čo robí, ale v prvom rade chce byť a je dobrý človek, milujúci manžel a starostlivý otec troch detí, ktoré bývajú v našej doline a láskavý starý otec piatich vnučiek a jedného vnuka.

Marian spolu s Ankou sú naši rodinní priatelia od čias, keď naša mama učila na ZŠ. Boli ústretoví,

Jedným zo širokého spektra rezbárskej tvorby Mariána sú ozdobné palice. Nápaditosť a originalnosť je až udivujúca. Niekedy sú to motívy zvieracie, inokedy sú to tváre významných osobností našich dejín alebo ľudové motívy, tak ako je to zrejme z týchto obrázkov.

Foto – Peter Maťašeje

tu kamarátov, s ktorými si úlovok nezávidia, vyvetrá a priúča k rybárčeniu svojich malých potomkov. Tam dostáva nové nápady, ktoré doma prenesie do výtvorov. S jeho prácou a vycibreným remeslom od železa sa stretávame v dedine pri mnohých domoch, dvoroch. Brány, ploty, zábradlia zo železa vyrobené jeho rukami a dômyselnosťou dávajú mu to najlepšie vysvedčenie o jeho zručnosti. Počas vianočného obdobia vidíme Marianove svietiace ozdoby na pouličných stĺpoch, zvončeky, sviece, hviezdy. Symbolom Vianoc je i svetlo - radosť, že prišiel

pomáhali nielen obci, ale slovom, činmi i našej rodine. Ďakujeme, nech Vám to Božie Dieťa odplatí.

Prajem pokojné, najmä v zdraví prežité fašiangové dni

Tatiana Macúchová

Talent ako Boží dar

Kostolík bol vyzdobený stromčekmi, betlehemom a girlandami. Talent, ktorý Pán Boh daroval pánovi Jožkovi Jonisovi a pani Evke Hudokovej, sa v plnej kráse prejavil na vyzdávacom betleheme a na zdobených medovníčkoch.

Betlehem pána Jožka zdobí kostolík od roku 2012 a medovníčky pani Evky (viac ako 100 kusov) prvýkrát zdobili chórus a girlandy v roku 2019. Na Vianoce k nim

pribudlo ďalších 200 kusov akoby čipkou zdobených medovníčkov, ktoré žiarili na vianočných stromčekoch.

V plnej kráse videli farníci výzdobu kostolíka na Štedrý večer. Vtedy nie jeden z nich povedal, že toľko krásy na jednom mieste už dávno nevidel.

Štyri „zlaté ruky“ ovládané trpezlivosťou, precíznosťou a talentom vytvorili diela, ktoré pohladili dušu i srdcia našim farníkom.

V mene všetkých obyvateľov obce

Ješkova Ves vyslovujeme pánovi Jožkovi i pani Evke veľké **ĎAKUJEME** a želáme im najmä veľa zdravia a Božej lásky.

Mgr. Jarmila Bencelová

Najkrajšie sviatky roka, Vianoce, sú typické tým, že príbytky ale i kostoly zdobia krásne stromčeky a betlehemy. Sviatočná atmosféra, ktorá sa vytvorí vďaka stromčeku a betlehemu, je neopakovateľná, nezabudnuteľná. Presne taká doľahla na farníkov v Ješkovej Vsi, ktorí prichádzali do kostolíka na sväté omše počas vianočných sviatkov.

ZLATÁ KRÁSA, kurz výšivky cez kartón

Pýtate sa, čo to je? Určite poznáte náš kraj, jeho súčasti. Patrí medzi ne aj čepiec, aj krézel – nákrčník. Obe tieto súčasti kroja sú vyšívané práve touto technikou a často chýbajú, alebo sú poškodené tak, že sa už nedajú používať. Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi sa rozhodlo priblížiť techniku zhotovovania konkrétnej krézla. Keď som otvorila mail od Petra Maťašeje s pozvánkou na túto akciu, zasvietili mi oči, lebo som videla náš čepiec. To si nemôžem predsa nechať ujsť! A nenechám si to iba pre seba, tak som oslovila zopár žien, ktoré splňali kritérium OP – očkovaný, prekonaný. Napokon sa rozhodla ísť aj Hermínka Korcová. Nakolko v tomto regióne pôsobí mnoho folklórnych súborov, ale kroje majú nekompletné. A ľudia, ktorí sa týmto vzácnym technikám venovali, už nežijú. V cykle *Zimné večery* na sobotu 22. januára pozvali do priestorov RKC Prievidza záujemcov o poznanie tejto techniky s cieľom, alebo vierou v to, že sa nájde aspoň niekto, kto sa tejto činnosti bude venovať. Zišlo sa nás asi pätnásť. Počas 4-hodinového kurzu sa nám venovali dve lektorky. Najskôr nás cez videotechniku oboznámili s históriou tejto techniky,

o materiáloch a oblasti využitia. Potom sme dostali ihly, zlatú alebo striebornú niť, samet, podšívku, pásik kartóna a nákras vzoru. Prekreslený vzor na kartón sme si vystihli a prišli na samet. Napokon sme mohli začať s výšivkou. A pochopila som, prečo to nik nerobí. Technika je zložitá, náročná na presnosť aj na čas. Za hodinu som dokázala vyšíť „až“ 1 centimeter vzoru. Po prepočítaní mi vyšlo, že na vyšítie celého krézla by možno zima nestačila. Dôležité je, že spolu s pani Hermínkou vieme techniku a môžeme ju poskytnúť každému, kto prejaví záujem naučiť sa ju.

Ing. Zuzana Holáková

DOBRA NOVINA 2021

Drahí priatelia, dovoľte mi v mene všetkých nás vyjadriť touto formou Vďaka Anke Hudokovej, ktorá doposiaľ bola zodpovednou osobou pre Dobrú novinu v našej farnosti Veľký Klíž. Túto funkciu zastávala krásnych 25 rokov. Ďakujeme za obetovaný čas, zodpovednosť, organizáciu a láskavý prístup ku všetkým koledníkom, či už k malým alebo aj k tým veľkým.

Ja osobne Ti, Anka, ďakujem za prejavenie dôvery tým, že si odovzdala štafetu zastrešenia tohto krásneho projektu práve mne. Verím, že mi to pôjde aspoň z polovice tak dobre ako tebe. Ďakujem aj za to, že si ma osobne zaučila a zasvätila do technických záležitostí organizácie Dobrej noviny u nás a za pomoc pri ich riešení v tomto ročníku. Ešte raz Ďakujeme.

Ako všetci vieme, tento rok mala momentálna situácia na Slovensku dopad aj na projekt Dobrej noviny v našej farnosti tak, ako aj minulý rok. Koledníci nekoledovali a nechodili po dedine, ale bola vystavená „len“ stacionárna pokladnička v kostole v Klížskom Hradišti. Som však šťastná a vďačná, že malý Ježiško naplnil Vaše srdcia láskou, štedrosťou a porozumením a pre to sa nám aj v tejto dobe podarilo vyzbierať na projekt Dobrej noviny pre deti v krajine 3. sveta krásnu sumu: **920 eur**. Pán Boh zaplať za všetku finančnú aj duchovnú podporu.

Dúfajme, že nasledujúci ročník Dobrej noviny bude už s menšími obmedzeniami a koledníci sa budú môcť vrátiť medzi ľudí s ohlasovaním radostnej zvesti a koledovaním pre Dobrú novinu.

Ešte raz vyjadrujem Anke aj Vám všetkým veľké Pán Boh zaplať.

Katka Melušová DiS.art

PŮTNICKÝ KOSTOL NA VRCH HORE

O krásach prírody a historických sakrálnych pamiatkach v našej obci bolo už viac-krát počuť a čítať a je to dobre, že to vidia i návštevníci našej obce a zanechávajú tak písomný odkaz.

Dnes by som chcela upriamiť pozornosť na zachovanie našej hodnotnej pamiatky – pútnického kostola na Vrch hore. O tomto kostole je zachovaných veľmi málo písomných dokladov. Vieme však, že v tejto lokalite bol v rokoch 1973-1974 urobený archeologický výskum – Archeologickým ústavom SAV Nitra. Na základe tohto výskumu bolo zistené, že ide o významné územie, čo dokladuje i vznik hradu Michalov. Ďalej bolo zistené, že toto miesto bolo v dávnej minulosti osídlené. Ja najväčšiu ujmu vidím v tom, že chýbajú písomné doklady z minulosti a preto sa nepokračovalo v písaní ani v novšej dobe. Tu je znovu potvrdená pravda, že napísané zostáva. Asi pred tromi rokmi som odovzdala na OcÚ mená odborníkov – historikov a kontakt na nich, ktorí boli ochotní pomôcť pri záchrane tejto stavby. Prvé dôležité je pripraviť projekt potrebný na požiadanie finančných prostriedkov z Európskych fondov na to určených. Osobne tento kostol poznajú, preto by radi pomohli pri jeho záchrane. Pýtali sa ma, aký je stav múrov, na čo som povedala, že na nich už rastú kríky z náletových semien. Upozornili, že je to nebezpečné a v prípade nejakej smršte môžu kríky strhnúť i múr. Treba to urýchlene šetrne odstrániť vypílením od koreňa a koreň nevytŕhať.

Zatiaľ som nepočula, či sa v tomto prípade niečo urobilo. Pretože je ešte len začiatok roka, treba urýchlene konať, aby sa dostal projekt na záchranu ohrozenej stavby na príslušné miesto.

Mária Kňazejová

Ak mi budete posilať aj ďalej takto plechovky, ale s kódom, možno aj zbohatnem. Pätnásť centov kráť desať je už dosť. Ďakujem jednému obyvateľovi „Lázenskej ulice“. redakcia, fotené 31. decembra 2021

Turistický rok sme zahájili na Trojkráľovom výstupe

Možno práve v čase, keď sa na anglických, či španielskych štadiónoch chystali na futbalové zápasy s desaťtisícovými návštevami sme sa rozhodovali či vôbec zahájime turistický rok. Robili sme tak vždy na sviatok Troch kráľov. Vlni sa nedalo. Boli tvrdé zákazy a navyše proti bolo aj počasie. Lialo. Tentoraz sa rozhodlo, že Trojkráľový výstup sa uskutoční. V režime podriaďujúcim sa tejto dobe. Odporúčaný bol pohyb v menších skupinkách, dvojiciach, či jednotlivo. Vynechať sa mal tradičný bod výstupu, ktorým je Šimonov vrch so skalným jaskynným prírodným výtvorom.

Pred desiatou dopoludnia za začali zhromažďovať účastníci. Prekvapivo oveľa viac hostí ako domácich. Pomerne veľká skupina z Topolčian, niekoľko jednotlivcov z Urminiec, Jacoviec, Solčian, Žabokriek n/Nitrou, Nedanoviec, Turčianok, a zaiste i z iných obcí či miest nášho regiónu. Tých, čo boli po prvýkrát sme nepoznali a keďže nebola prezenčka, ani sa nevedelo, kto všetko prišiel. Nie, nezvolávali sme nikoho! Ani nerozposielali pozvánky! Jednoducho ľudia venujúci sa pohybu v prírode vedeli, alebo si možno len tipli. Čo ak na Klíži niečo predsa len bude? A bolo. Všetkých privítal predseda KST Ostrá Vladimír Sasko. Dodal organizačné pokyny. Potom nasledoval krátky príhovor a uvítanie účastníkov starostom obce Ing. Antonom Stankom.

Následne sa už všetci začali „strácať“ v lesnom poraste na chodníkoch smerujúcich k Michalovmu vrchu. Miestu, kde sa všetci tradične stretávajú. Tentoraz to bolo trochu

iné. Predsa však nastal moment aj na spoločnú foto. Vo chvíli, keď sa zdalo, že je tam najviac turistiek a turistov a aj napriek obavám, že sa ľudia budú obávať (pandémia). Veď k tým čo prišli z Veľkého Klíža pribudli ďalší. Prišli z opačnej strany, z Kolačna a Veľkých Uheriec. Súčasná situácia poznačila aj chvíle na vrchole. Nikto sa tam nejako zvlášť nezdržoval. Pomerne rýchlo sa väčšina vydala buď na neďaleké horské sedlo Vrch Hora, kde bolo tiež dosť živo, na rozhľadňu Chotenovec, či iné miesta. Severná časť Tribečského pohoria, čo obkolesuje klížsku dolinu, bola počas Trojkráľového sviatočného dňa miestom, kde ste mohli stretnúť malých i veľkých, mladších i tých v dôchodkovom veku. Nemohlo, a ani nebolo ich síce toľko, čo na spomínaných miestach kdesi v Európe, no im to vôbec nevadilo. Zažili trošku uvoľnenia, slobody,

úteku od reality, aby sa potom s pokorou mohli vrátiť, boriť sa so všetkými radostami a starosťami týchto a nasledujúcich dní.

Text a foto Peter Maťašeje